

`La Grande Overture`

Opening Bikepark Spaarnwoude; een mooi feestje

03-mei-2015

Ze hadden het groots aangekondigd, de mannen van Bikepark Spaarnwoude, trots als ze zijn op hun vernieuwde park. Met hoge verwachtingen gingen wij dan ook op weg naar Velsen Zuid om een kijkje te nemen bij het Bike Fest `La Grande Overture`. Dat de weerberichten weinig goeds voorspelde temperde onze verwachtingen niet. Het enthousiasme wat de hele kliek rondom Bikepark Spaarnwoude uitstraalt is nu eenmaal zeer aanstekelijk.

Rond elf uur stuurden wij de parkeerplaats op. Daar doemde de skihal van Snowplanet op als een maagdelijke gletsjer. Links daarvan in contrast met de zacht grijze hal, herkende wij meteen de kleurrijke speelsheid van een goed aangekleed en druk bikepark. Een constante stroom van kleine bikertjes kwam over de tracks naar beneden. De sprongen die we ze zagen nemen, waren zelfs vanuit de verte angstaanjagend groot. Op het dakterras naast de skihal, met uitzicht op het bikepark, waren stands opgesteld van IXS, Polygon en local bikeshop BikePlanet. De eerste indruk was meteen al overweldigend, een entourage die je niet meteen verwacht, zo midden in het Noord Hollandse landschap.

Warm onthaald door de coördinator Sebastiaan Haaker mengde wij ons al snel tussen de wilde verzameling bikers, kijkers en fotografen. Ze waren vanuit heel Nederland naar hier gekomen. De Bikepark Spaarnwoude mannen rolleborden er als jonge honden dwars tussen door. Eén jumpline, duidelijk de blikvanger van het park, trok aan ons als een magneet. De `Big Braaap`, zo werd ons verteld, zou minder moeilijk zijn dan dat hij eruit zag. Toch waren er bij de meesten van ons verlammende angst kriebels die vanuit de maag de rest van ons lichaam de wil oplegde. Een handvol durfals vlogen als volleerde stuntmannen over de schansen. Elke keer als ze over de dubbels sprongen hoorden wij in ons achterhoofd het herkenbare geluid van laagvliegende sportvliegtuigjes, de naam Braaap was ons duidelijk.

Het valt ons op dat het park met zorg en kunde is aangelegd. Er is voor elk wat wils. In alle tracks zit een goede flow, er zijn technische stukken, lange kombochten, rockgardens, grote booters en tricky schansjes. Er is rekening gehouden met het publiek. De compactheid van het park werk mee aan de goede sfeer, het gevoel met zijn allen samen aan het biken te zijn wordt volledig benut. Met aan de ene kant de skihal en aan de andere kant hoge begroeiing ligt het ook lekker beschut, de wind en de regen werden nooit venijnig. Een espresso of een broodje is direct onder aan de trails verkrijgbaar bij Snowplanet net als het toilet en de EHBO-er. En als je wat te sleutelen hebt ben je zo bij de auto. Dit park leert ons dat een relatief kleine helling groot kan zijn als accommodatie.

Net op het moment dat het echt hard begint te regenen begon de kwalificatie voor de wedstrijd van later op de middag. Op een deel van de buitenste track kon iedereen een poging wagen. Een snelle track met flinke rockgarden waar nog behoorlijk grote verschillen werden geklokt. Startlijsten werden niet gebruikt. We mochten oprijden wanneer wij wilden. De starter vroeg onze naam, die gaf hij door aan de klokker beneden. Daarna mochten we starten. Een sterk staaltje van `waarom moeilijk doen als het makkelijk kan`. De strijd bovenaan in het klassement was spannend, een aantal behendige veertig plussers bleven de jonge honden namelijk aardig de baas.

De regen werd in de loop van de middag alleen maar erger. De tracks konden er gelukkig goed tegen. Sebastiaan vertelde dat ze van de winter bijna 30 ton menggranulaat door de ondergrond hadden geharkt, hij was blij dat deze inspanning zich vandaag ook echt uitbetaalde. Hoewel er nog prima gereden kon worden waren wij ondertussen wel klaar met de regen. Met een paraplu in de hand zetten wij ons op een goede stek om de finale te bekijken. We zagen publiekstrekker Joey van Veghel al snel een onwaarschijnlijk snelle tijd klokken. Met gevoel voor drama besloten de mannen van Bikepark Spaarnwoude dat de rest van de deelnemers wel vijf pogingen kregen zijn tijd te verbeteren. Een gouden greep. Sommige rijders gingen na deze mededeling helemaal los met alle gevolgen van dien. We zagen nog nooit zoveel hilarische crashes op één middag. Ook Van Veghel genoot met volle teugen van de capriolen van zijn aanvallers. De sfeer zat er goed in. Uiteindelijk reed Van Veghel nog een tweede run om duidelijk te maken dat hij echt de snelste was.

Ondertussen was de regen toch wel een spelbreker geworden. De afsluitende barbecue op het dakterras van Snowplanet was daarom minder druk bezocht. De Bikepark Spaarnwoude mannen stoorde zich er niet aan, zij vierde hun feest met glans. Wij namen hier afscheid van het kleurrijke gezelschap met het gevoel een goed bikepark en een hele groep vrienden rijker te zijn.